

бѣхъ готовы и смърть да пріемжть нежели да са отклонијтъ отъ Божій законъ. Славиј била твердостьта на старецъ Елеазара, комуто като отворихъ съ сила устата, иакарахъ го да єде свинско месо, което бѣ запретено отъ законътъ. Но той съ гнусене плющше запретеното єстье. Понеже за туй го турихъ на мѣкы, пріятелитъ му го канѣхъ да єде отъ друго месо, което тѣ му бѣхъ донесли и да са прѣстори че са покорява на повелѣнието и тий да са отърве отъ смъртъта. Но Елеазарь не ракъше да послуша злѣтъ тѣзи съвѣты, и казваше: прѣструваньето не е прилично на мойтъ възрастъ, туй не го струвамъ за да не оставиј опасенъ примѣръ на младытъ. Прѣпочитамъ да умрж, нежели да докарамъ срамъ на името си. Ако послѣдовамъ вашій совѣтъ, отървамъ се отъ човѣческытъ мѣки, но отъ Божийтъ гнѣвъ не мож са укры. — Туй като рече, претърпѣ твърдо смъртъта и спечели вѣчна слава. (Мак. В. с.)

§. 178. Мужеството на една майка и на седемътъ и дѣца.

Благородный примѣръ на Елеазара послѣдова една жена съ седемътъ си сынове. Тѣ сичкытъ били изведеніжъ оловени и биты за да са принудијтъ на грѣхъ: но никаква сила не можила да ги откажне отъ Божій законъ. Най голѣмыйтъ отъ сичкытъ казаль смѣло: че той и братята му сѫ готовы по скоро да умржтъ, нежели да съгрѣшатъ. За туй царь като са ржзсърди заповѣда да нажежжтъ мѣденъ котелъ и като отрѣшжтъ езыкътъ, одержть главата, отѣкжтъ ржцѣтъ и краката на оногозъ които бѣ хортувалъ, да му хвърлятъ трупътъ въ котелътъ да са опе-